

non necessarium, ex precepto. Innocent. aurem in rubrica de ieiunij obseruatione. inquit, in die ieiunij notabiliter horam comedendi prævenire, ex causa legitima, non esse peccatum; quod intelligendum est, secundum Silvestrum, in verbo Ieiunium, §. 12. & Petrum de Palu: & Caiet. loco citato, si superioris dispositio interuenit, quod Nauarrius non aduerterit, potest enim dispensari in casu, quum ob stomachi imbecillitatem, vel letctionem faciendam, vel iter longum peragendum, vel propter alias pias causas, hoc contingere; & notandum est, quod dispensatus non poterit amplius, eodem die, sumere cibum; nam feme in die prandere, est de ieiunij essentia: ita enim a principio fuit institutum, & ita dispensatus, quo ad unam ieiunij conditionem, non intelligitur, quo ad aliam, sed dispensatur, quo ad unicam confectionem, est simpliciter absolu-tus; quia sic non est amplius ieiunium. Qui ex contemptu, & inobedientia; inolens ex Ecclesiæ precepto subiçere, in Quadragesimæ, vigiliatum, quatuor temporum diebus minime ieiunat, peccat mortaliter, qui autem causa rationabili, sufficiente ieiunium prætermittit, peccat venialiter, sine dispensatione, secundum D. Thom. & Petrum de Palu: Qui ieiunij die, diluculo, non aduer-tens, de ieiunij precepto, comedet, si tenebatur scire, iam fregit ieiunium, & amplius eo die, non est recuperandum; si autem nosse nō tenebatur, ieiunium minime fregit, actus enim humana voluntate, ac intentione dependent: vnde hora ieiunij prandere potest, ac si nihil de mane sumpsisset; reliquum autem diei tempus, ut ieiunans obseruare debet, hæc est sententia Petri de Palu, nec non Silvestri verbo seu. §. 21.

De tertio, scilicet cum quibus cibis abstinentia die ieiunij dicitur. Omnibus confessum est, ieiunij tempore carnium usum esse interdictum, ab Ecclesia Christiana: verum aliquibus in locis lacticiniorum, ouorumque usum in vigilijs tantum, quatuorque temporibus esse permisum, affirmant multi, in quibus, locorum confusitudini permanendum est, quæ quidem per quadraginta annos obseruata, modo Ecclesia ferrat, atque patiatur; pro lege habetur, inquit Hieronymus, & Augustinus, & habetur in l. 2. c. que sit longa consuetudo, & qui talibus cibis vteretur, vbi non adeit consuetudo, iuxta omnium opinionem, frangeret ieiunium. Vnde peccant moraliter Hispani, dum Italiani inhabitant, consuetudine aliquorum locorum Hispaniarum, de ovis & lacticinijs obseruant in vigilijs, & de interioribus animaliis in die sabbathi: vbi talibus non vti-mur. Dixi, (in vigilijs tantum, & quatuor temporibus) nam in diebus Quadragesimæ nusquam concessum est, præterquam in Britannia, usus butyri tan-tum, propter olei inopiam, in Quadragesima namque ait D. Thom. 2. 2. q. 147. artie 8. ad 3. argum. Christum imitamus, atque disponimus ad redemptio-nis mysteria celebrazendæ: verum qui iuscum pro Dominis prælibaret, seu condi-tum pro infirmis gufaret in huiusmodi temporibus, ieiunium non frangeret, Deus enim respicit Cor.

De quarto, scilicet quot refæctiones, in die ieiunij sumenda sunt? dicitur, vni- ca refæctio in die ieiuniorum necessario facienda est, tanquam de ieiunij essen-tia, a tempore, quo institutum fuit, obseruata, vt in veteris testamento Patribus clare patet, qui cibo usque ad vesperam, id est ultimam diei horam abstine-bant: quamvis nullus ciborum usus eis vetitus erat, adeit etiam Ecclesia uni-versalis consuetudo, quæ pro lege est habenda, vt communiter tenent Theolo-gi in 4. dii. 20. Et miror, quoniam paço quidam, quos sequitur Panormitanus, in Rubrica de obseruatione ieiunij, dicant, ieiunanti licere, pluries in die ieiunij cibum sumere, eo quod contrarium non inuenitur iure cautum, nisi hac opinionem fano modo intelligamus, dicendo cum D. Thom. hoc licitum esse, per modum medicinae, hac enim intentione, plura diuissim in die ieiunij sumi possunt,

*Dispensatus
quo ad ho-
ram ieiuni-
j, non in-
telligitur,
quo ad alia.*

*Die ieiunij
quibus ei-
bis abstine-
dum est.*

*Vbi s. con-
sum. & a-
cer in vigi-
lijs.*

*78
Die ieiunij
quot refe-
ctiones si-
meda sunt.
Ieiunum
Iudeorum.*